

Cuvântul care aduce Înviere

Text biblic : Ioan 11: 17-27;38-44

Versetul de aur

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?" "Da, Doamne", I-a zis ea, "cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume." Ioan 11: 25-26

Introducere

Istoria Biblică de astăzi este despre o persoană pe nume Lazăr care se pare că ajunsese la punctul final de neîntoarcere: moartea. Moartea este ultima oprire pentru toate speranțele și visele noastre din această lume, sfârșitul final și inevitabil al fiecărui plan și scop. După cum ni s-a spus tuturor, singurele două lucruri care sunt sigure în această viață sunt moartea și impozitele. Deși teoretic putem evita taxele, pur și simplu nu există nicio întoarcere din mormânt.

Contextul lecției

Lecția din această săptămână îl regăsește pe Isus înapoi în Iudeea, pe malul de Est a râului Iordan (Ioan 10:40). Deseori se remarcă faptul că există șapte cuvinte celebre „Eu sunt” ale lui Isus în Evanghelia după Ioan. Acestea se găsesc în Ioan 6:35; 8:12; 10:7, 9; 10:11, 14; 11:25; 14:6; și 15:1, 5. Lecția de astăzi se referă la a cincea dintre cele șapte, rostită de Isus în al treilea an al slujirii sale, ca prefață la învierea lui Lazăr.

I. Credința la o înmormântare (Ioan 11: 17-27)

A. Starea lui Lazăr (v 17– 19)

Lazăr apare în Evangheliile doar aici și în istorisirea care urmează în Cap:12. Betania de care se vorbește în această lecție este cea de lângă Ierusalim, nu cea de pe partea cealaltă a Iordanului.

B. Îngrijorarea Martei (v 20-22)

Remarcăm că surorile i-au trimis vorbă lui Isus când Lazăr s-a îmbolnăvit, dar Isus a amânat intenționat întoarcerea lui cu două zile (Ioan 11:3–6). Cu toate acestea, faptul că Lazăr fusese mort timp de patru zile până la această oră înseamnă că Lazăr a fost mort deja de două zile, chiar dacă Isus nu ar fi întârziat.

Desigur, Isus l-ar fi putut vindeca pe Lazăr de la distanță (ca pe copilul Sutașului). Dar Isus i-a permis lui Lazăr să moară pentru că Isus plănuia să-l învie din morți (vezi Ioan 11:4, 11). Desigur, Martha nu știa asta. Astfel, așa cum se întâmplă atât de des, emoțiile ne pot copleși înainte ca Dumnezeu să-și dezvăluie planul mai amplu.

C. Eu sunt viața (v 27)

Unii evrei din secolul I nu credeau în înviere (Marcu 12:18; Fapte 23:8). Dar mulți au crezut că cei neprihăniți vor învia la viața veșnică în ziua de apoi (Daniel 12:2), iar Marta a fost una care a crezut aceasta. Astfel, cuvintele lui Isus „Fratele tău va învia” din versetul precedent au fost o mângâiere în această

privință. Dar afirmația de credință a Martei din versetul de față dezvăluie că ea nu a detectat că Isus avea altceva în minte.

D. Credința (v. 27)

În acest caz particular, Marta reprezintă modelul de credință în fața pierderii. În ciuda durerii și confuziei ei, ea pare să fi ajuns mai aproape de o înțelegere autentică a identității lui Hristos decât orice alt personaj din istorisirea lui Ioan în orice moment înainte de învierea lui Isus. Ioan 20:30–31 indică faptul că această Evanghelie a fost scrisă pentru a-l face pe cititor să creadă că „Isus este Mesia, Fiul lui Dumnezeu”; Cuvintele Martei de aici reflectă îndeaproape obiectivul declarat al lui Ioan, deși pare îndoielnic că ea a înțeles pe deplin toate implicațiile propriilor ei cuvinte.

II. Scos din Mormânt (Ioan 11: 38-44)

A. Emoțiile, mormântul și piatra (v 38)

Isus trăia emoții grele, descrise ca fiind profund mișcat. Ar trebui să ne amintim că, deși Isus era Dumnezeu, el era și om (Ioan 1:14). Așa că a experimentat emoții umane. Mormintele erau sigilate cu pietre grele, iar mormântul lui Lazăr nu a făcut excepție. S-au găsit morminte ale familiei antice având pietre asemănătoare unui disc, care au un diametru de trei sau patru picioare.

B. O cerință, o obiecțiune și un răspuns (v 39-40)

Marta nu era înflăcărată să accepte cererea lui Isus. Trecuseră patru zile de la moartea lui Lazăr și ea a presupus că trupul lui se afla în cea mai mirositoare fază de descompunere. Ceea ce vedem sunt limitele credinței. Marta credea pe deplin că Isus l-ar fi putut vindeca pe Lazăr de boala lui și ar fi putut preveni moartea lui, la fel ca și sora ei. Dar credința lor nu și-a putut imagina ce urma să se întâmple. Pentru ei, învierea a fost un eveniment viitor, un timp promis când toți oamenii neprihăniți ai lui Dumnezeu vor fi înviați din morți (11:24).

C. Rugăciunea, credința și strigătul lui Isus (v 41-44)

Isus a rostit o rugăciune care a dezvăluit scopul final al miracolului care a urmat: ca ei să creadă că Tu M-ai trimis. În timp ce multe dintre miracolele lui Isus au demonstrat compasiune, toate au scopul de a îndrepta oamenii către Dumnezeu prin Hristos. Acest verset (43) este o ilustrare grafică a ceea ce Ioan își imaginează că se va întâmpla la sfârșitul timpurilor, când Hristos îi va chema pe toți credincioșii la El la întoarcerea Sa. La comanda lui Isus , Lazăr a ieșit afară din mormânt cu fâșiile de pânză pe el.

CONCLUZII

Deși este întotdeauna plăcut să primești în schimbul muncii, uneori o surpriză plăcută este un drum lung. Lucrurile la care nu ne așteptăm, cum ar fi un bonus la serviciu sau o scrisoare de la un vechi prieten, ne fac să ne simțim apreciați. Martha a primit cea mai mare surpriză plăcută când a văzut ce se întâmplă, ceva care era uman imposibil.

Întrucât Isus are cu adevărat putere asupra morții, de ce ar trebui să ne temem de ceva? Din moment ce ne asigură destinul etern, nu poate el să ne furnizeze tot ce avem nevoie acum în această lume?

Ce trebuie să memorăm: *Mormântul nu este sfârșitul.*